

Barcelona 12 agost 1931.

Estimat amic: Avui he rebut l'esperada carta d'En Morey, de Mallorca. Després de la mort del seu germà, el darrer que li restava, i del trasbals que això li portà, ha tornat a estar malalt. Em diu que ha tingut neuràlgies i trastorns gàstrics, amb febre forta, i que se sent molt feble. Per això, tem que potser no podria resistir els treballs de la missió, al tren que acostumem portar, amb els inconvenients dels canvis de lloc i de menjar, poc dormir, etc. Em proposa de cercar un altre company, però la veritat és que jo no veig fàcil la solució, car el temps s'ha escurçat molt, perdriem encara alguns dies en gestions, i, a fi de comptes, no sé, de moment, a qui podria adreçar-me, de Mallorca, que estés en condicions de fer la feina amb prou garanties.

Jo tots aquests dies he estat impacient, veient passar el temps sense tenir resolt l'afer; però, per altra banda, no gosava donar pressa a En Morey i mostrar-me massa insistent, per escrúpols que vostè comprendrà molt bé. Ja li havia escrit i li feia alguna indicació, tot i que no semblava oportuna en els moments que elle passava, i crec que no podia fer res més que esperar la seva resposta. Avui mateix li torno a escriure i li dic que per poc que pugui, si passa la indisposició que ha tingut, faci un esforç i m'acompanyi. Podríem triar, d'entre els llocs que encara hem de visitar, aquells en els quals puguem estar menys malament, i quant a la feina, que arribi bonament on li sigui possible, sense que hagi de passar massa angúnia per si en féssim una mica menys que les altres vegades. Potser m'he extralimitat amb això darrer, però jo crec que en realitat, quan ens trobéssim en campanya, si ell es troba bé, es distreurà i farem com sempre. I en tot cas, si a mi en toqués apretar una mica més, ja no cal dir amb quin gust ho faria. Ara, el punt dubtós és la qüestió de les vacances dels mestres de Mallorca, que no sabem si acabaran a primers de setembre o si duraran fins el 15. Si fos així, potser encara tot s'arreglaria; però si només tenim dues setmanes de temps, crec que no valdria la pena començar. De totes maneres, i en darrer terme, vostè em mana, i dirà el que li sembli millor.

Suposo que li prova el repòs. A veure si es refà ben bé i fa bona provisió de forces per a la campanya de l'hivern.

El saluda afectuosament el seu amic i S.

B. Suñer

